

ShantyNederland

nieuwsbrief

jaarvergadering 2019

De reis ging dit keer naar Putten. Was het wijsheid van het bestuur of waren ze met zijn allen achter de tafel geografisch goed onderlegd.

Tijdens onze vakantie in Putten, heel lang geleden, stond ik met vrouw en dochters bij een grote steen ergens in Putten op een grasstrook in het bos. Aan de grote steen was een ijzeren ring bevestigd.

Dit was het zwaartepunt van Nederland. Geen flauwekul, maar helemaal berekend door geograaf Frank Storheck.

Maar anderen zeiden dat het middelpunt in Ermelo zou liggen. Zwaartepunt en middelpunt. Het werd een heel gedoe. De steen ligt er nog steeds in Putten.

Centraler dan Ermelo en Putten kon het dus niet. Na wat loze rondjes op advies van Tomtom, besloten we toch maar op eigen kompas te varen. Bij het volledig ingepakte gemeentehuis was plek genoeg voor de auto.

Binnen streek Tineke Rozemeyer me over het hart en toen wist ik wie ik was. Op mijn jack zat een lichtblauwe sticker met naam en toenaam.

De zaal zat al bomvol en zoals altijd was er helemaal vooraan nog plek. Honderdvijftig aanmeldingen waren er en het leek of ze ook allemaal waren gekomen.

Bestuurlijk ShantyNederland was nog drukdoende om de laatste dingetjes te regelen. Paperassen werden geschud en laptopjes ingeschakeld.

De zaal hield zich bezig met koffie- en theedrinken en elkaar begroeten. Altijd weer een bedrijvig begin van de jaarvergadering.

Aan de wand hingen zeven grote klokken. Allemaal bij de tijd, dus deze vergadering zou nooit uit kunnen lopen.

De voorzitter liet er dan ook geen gras over groeien en opende de vergadering door iedereen van harte welkom te heten. Het bestuur was zeer verheugd met deze grote opkomst en Kees Driesprong stak niet onder stoelen of banken, dat het hem deugd deed dat er ook een groot aantal dames aanwezig was.

Om statutair-technische redenen was dit de tweede jaarvergadering. De eerste, in februari, was geopend en weer gesloten. Dit maakte het mogelijk om een aantal artikelen te kunnen wijzigen volgens het boekje. Dit maakt het o.a. mogelijk dat een kascommissie-lid meerdere termijnen mee kan.

Het zal wel. Fijn dat er altijd deskundigen zijn, die deze materie naar een hoger plan kunnen tillen. De voorzitter beaamt mijn gedachten twee tellen later.

Er komt een wijziging met de verzekeringen. ShantyNederland is in onderhandelingen geweest met een verzekeringsclub. Over niet al te lange tijd komt er nieuws over collectieve verzekeringen. Het betreft dan eentje voor bestuurdersaansprakelijkheid, een tweede gaat de schade dekken en als derde eentje voor ongeval- en aansprakelijkheid.

Instrumenten en aanverwant vallen hier niet onder. Instrumenten zijn zo divers dat daar geen collectiviteit in te ontdekken valt.

Alles is over niet al te lange tijd te lezen op de website. Kees fietst netjes door de verslagen heen. Het jaaroverzicht van het bestuur. Vragen geen vragen.

Zeegers Postma had in de Nieuwsbrief al het 'samenzingen op festivals' aangeslingerd.

Er kwamen bij hem 14 reacties binnen, waarvan 12 negatief. Groot gelijk om daar verder geen aandacht meer aan te besteden.

Een suggestie om een samenzang wel door te laten gaan, was om er het festival mee te beginnen.

Een samenzang hoeft niet overloos door te gaan. Twee of drie liedjes zijn wel voldoende.

Ook was er de suggestie om de deelnemers de teksten van te voren te sturen.

Als je bij een festival alle deelnemers gelijk laat eindigen, kun je een kwartier later afsluiten met een samenzang.

Zeegers bracht nog iets anders onder de aandacht.

Een ander terugkerend punt van zorg is de vergrijzing van onze tak van sport.

Klemmende vraag is hoe je de jeugd erbij kunt betrekken. Het schijnt in het buitenland beter te lukken dan bij ons. Zeegers toonde een you tube filmpje met allemaal jonkies aan boord van een schip die uit volle borst 'blow the man down' zongen.

Naast de verschillende lopende jeugdprojecten is het nogal moeilijk om de jeugd erbij te betrekken.

Mindert Drenth is naarstig op zoek naar initiatieven en projecten voor de jeugd, die al lopen maar die nog niet in de schijnwerpers hebben gestaan. Die moeten

er vast zijn. Graag melden bij ShantyNederland. Ook wordt er weer verwezen naar de website waar de jeugdprojecten en materiaal staan.

Daarna komt de secretaresse aan het woord. Ze introduceert Hans Bijleveld.

Zijn kluppie kwam in Travemünde van een kouwe kermis thuis. Ook werden ze daar bedrogen door een aantal handige lieden. In de volgende nieuwsbrief zijn verslag.

Dan ga ik maar eens even verzitten, want daar is mijn favoriete thema weer.

BUMA en aanverwanten.

De opgave van repertoire is een verplichting, die ieder jaar weer langs komt in het vroege voorjaar. Een hoop gepuzzel waar ik zelf ook ieder jaar weer niet vrolijk van wordt. Het is en blijft een zoek en gedoe om het allemaal een beetje eerlijk in te vullen. ShantyNederland is daar een goed ingedoken en komen in de zeer nabije toekomst met een advies lijst, die het invullen gemakkelijker kan maken.

Er komt zelfs een app.

Over de vergoedingen aan componisten en tekstdichters kan uren gepraat worden.

Spotify komt voorbij en past ook in het rijtje met ergernissen. Het levert de eigenaren van een lied bijna niets op. Als lid van Buma kan ik daar het nodige treurigs over vertellen. Maar dat doe ik maar niet. Het is een vrolijke vergadering, dus daarom geen treurnis van mij. Ben dus wel benieuwd naar de ontwikkelingen op dat gebied.

En dan....

Eerst maar eens even de maag vullen. Ieder schaaft zich in een rij en loopt langs het rijk gevulde buffet. Soep, brood in diverse uitvoeringen, beleg te over. Overal in

het gebouw strijkt men neer en snatert met elkaar en eet zijn bordje keurig leeg. Altijd een belangrijk moment om even te netwerken of zomaar een praatje te maken. Opvallend is dit jaar dat er geen flyers en kaartjes worden verspreid over de tafels. Die van mij blijven ook in de tas. We kennen elkaar blijkbaar allemaal voldoende.

Er was ons een muzikaal intermezzo beloofd en dat viertal is drukdoende met de voorbereiding. Tineke en Mindert in de bocht, geassisteerd door een jongeman Gerardjan met een accordeon en een gitariste die naar de naam Rianne luistert. Maar nu zijn ze Ropes & Riggings met zijn viertjes. Ze zingen 'Silver Darlings' en 'Isle op Hope' en een Zweeds liedje. Mooi tweestemmig en prima begeleid door accordeon en gitaar. Om wille van de tijd laten ze het vierde liedje weg. Ben wel benieuwd naar een volgende keer.

Het financieel jaaroverzicht verschijnt op het scherm. De voorzitter jast de sheets er in vlot tempo door. Het ziet er anders uit dan voorafgaande jaren. De voorzitter van de kascommissie krijgt het woord. Er is nog wat gehannes over vergoedingen voor vrijwilligers maar dat is notariswerk en figuurzagen voor deskundigen. Willem Steenkamp weet van hoed en rand en met hem en kompanen in de gelederen komt het allemaal wel goed, denk ik. Er wordt décharge verleend en er melden zich twee nieuwe kandidaten voor de kascommissie.

De contributie zal niet worden verhoogd gaat Kees verder en heeft nog wat mededelingen over regiobijeenkomsten. Bij een jaarvergadering zit men vast aan het stramien van verantwoording afleggen aan de leden. Bij een regiobijeenkomst is het allemaal wat losser en informeler

en kunnen leden vrijuit praten over van alles en nog wat. Advies vragen en krijgen bij bestuur en andere koorleden.

Bert Hobo verteld over de workshops 'Geluid'. Het blijkt een groot succes en veel leden komen nog een tweede keer om de materie wat verder uit te diepen. Er zijn al weer aanmeldingen voor de komende ronde. In de nabije toekomst gaat men ook aan de slag met de meer digitale systemen. Maar men kan ook terecht voor advies voor aanschaf van apparatuur. Men beperkt zich voorlopig tot het thema geluid.

Henk Pijnaken brengt nog even onder de aandacht, dat ShantyNederland beschikt over een archief met boeken en geluidsdragers. Mocht men thuis nog boeken en geluidsdragers hebben door overlijden of verhuizing of kleiner wonen maak het maar bekend bij de familie. Dit soort materiaal moet niet in de container, maar moet een plekje krijgen in het archief van ShantyNederland.

Een rondvrager wil zijn hart nog even luchten over het aloude probleem van gratis optreden. De vergoedingen zijn al niet denderend, maar voor niks is toch wel al te gek.

De constructie van 'jullie bij ons en wij bij jullie', daarvan raakt de verenigingskas ook niet gevuld. Een andere rondvrager stelt dat ze van te voren de vergoeding bekend maken en dan is het 'take it or leave it'.

Dan is er nog de vraag of een workshop 'tekstschrijven' nog een idee is. Dit naar aanleiding van de gebeurtenis vorig jaar in Rotterdam. Daar wil men wel eens over nadenken.

En de laatste rondvrager wil het bestuur een complimentje toe en daar gaan de handen voor opelkaar. We krijgen allemaal nog een drankje aangeboden en dan maar weer richting hoge Noorden. Tot volgend jaar???